

L
20r.

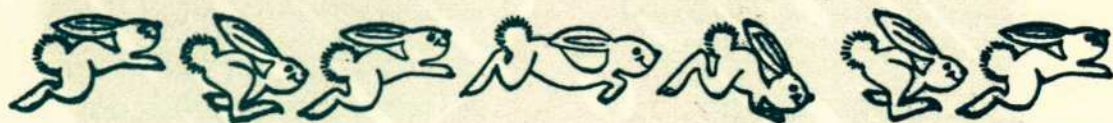
eglutè

SPALIS
1985

EGLUTĖ

1985 SPALIS

TURINYS

- 3 MIŠKELY, K. Grigaitytė
- 4 VAIDUOKLIAI, L. Bartuška
- 9 TRYS DRAUGAI SPORTUOJA, Teta Audronė
- 15 MUSMIRĖ, V. Vaitkevičienė
- 17 GRYBAI
- 18 GRYBO SKUNDAS, A. Kašiubienė
- 19 GALVOSŪKIAI
- 24 MAGIKA
- 26 GAMTA IR APLINKA: APIE SAULĘ
- 29 PAVEIKSLŲ PARODA
- 32 RAGANŲ ŠYPSENOS

PIEŠINIAI

Viršelis — P. Osmolskio

Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

A. Sruoginienė — 3

N. Palubinskienė — 4, 5, 8

Z. Sodeikienė — 6, 27, 28

A. Skrupskelienė — 9, 10, 12, 13

P. Jirkus — 18

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taisy ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00, vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

MIŠKELY

Kotryna Grigaitytė

Čia miškely aš kaip ponas, —
Samanose taip malonu,
Susisukus šiltą gūžtą,
Kai nuo vėjo šakos lūžta . . .

Kiek čia uogų, kiek čia grybų
Vakar po lietaus pridugo, —
Kiša galvą raudonviršis,
Nusiprausti užsimiršęs!

VAIDUOKLIAI

Linas Bartuška

Tomas, Audrius, Vytas ir Viktoras ėjo gatve parko link. Buvo labai skaidri, šilta diena. Draugai buvo nutarę pažaisti "beisbolą". Eidami jie smagiai kalbėjo apie savo mėgstamiausias komandas ir žymiausius žaidikus.

Buvo ilgas kelias iki parko, todėl jie nutarė pakeisti temą, nes ta jau nusibodo, o dar toli turėjo eiti. Nutarė kalbėti apie namus, pro kuriuos jieėjo. Daugumas jų buvo nauji namai, ir visiems patiko.

— Žiūrėk į tą namą! — riktelėjo Tomas. — Aš ten niekad nenorėčiau gyventi.

— Ten, tur būt, dvasios gyvena, — pritarė Vytas.

Visi vaikai nusijuokė ir skubiai nubėgo į parką. Kai pasibaigė žaidynės, dar buvo anksti. Audrius norėjo dar vienas rungtynes žaisti. Visi sutiko. Antros žaidynės ilgai tesėsi ir, kai pabaigė, jau buvo tamsu. Visi keturi berniukai skubinosi namo.

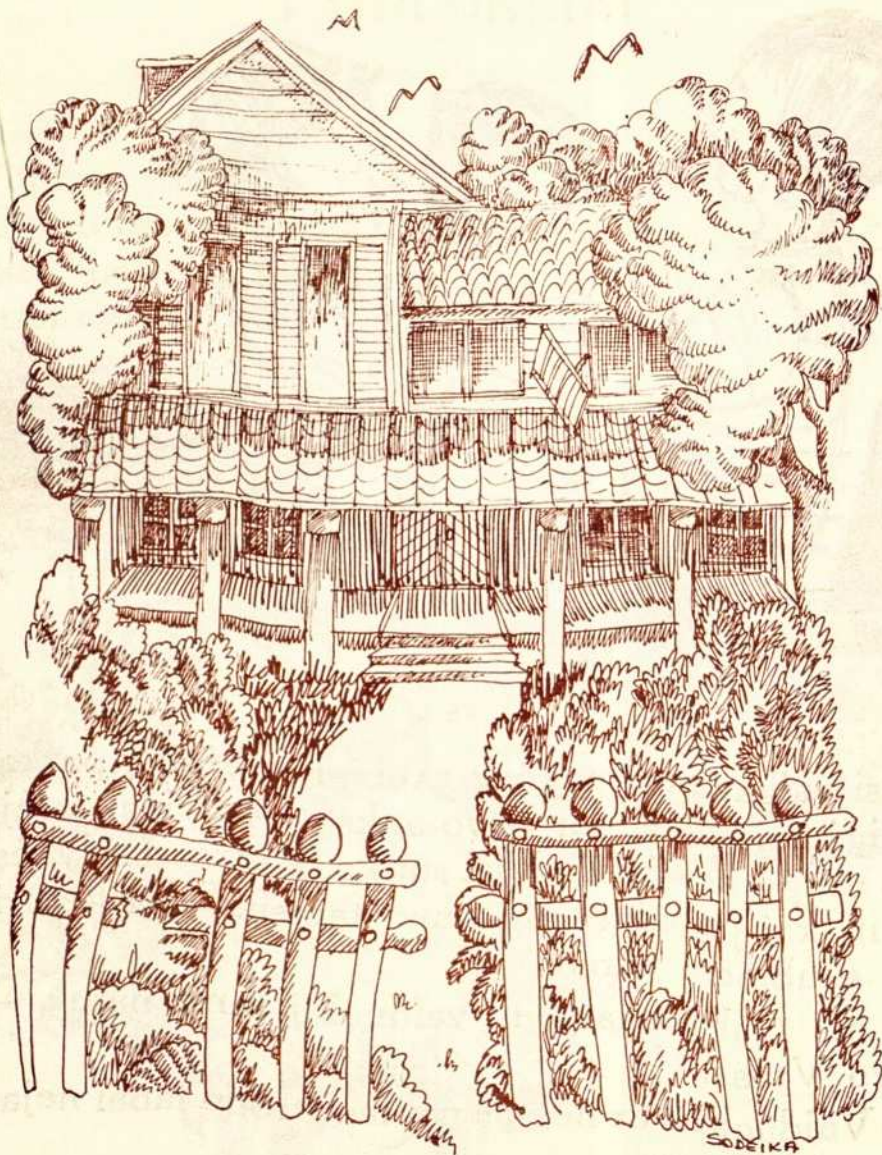
— Ei! Gal pamatysim vaiduoklį tame name, — pajukavo Vytas.

— Vaiduoklis ar ne, tas namas atrodo labai nejaukus, — įsiterpė Viktoras.

Vaikai apsuko kampa, ir jau buvo matyti namas. Visus nukratė šiurpulys. Nuo medinių namo sienų jau buvo nusilupę dažai. Langai buvo išdaužyti ir stogas skylėtas. Pamažu vaikai prisiartinio prie vartų. Jie buvo surudiję ir sulankstyti.

— A-a-a-a-u-u-u-u!

Visi keturi šoko nuo vartų ir slėpėsi už mažų krūmokšnių. Pažiūrėję į vienas kitą, pamažu atsikėlę ir vėl artinosi prie vartų.

— Aš norėčiau sužinoti, kas ten triukšmauja, — drąsiai šūktelėjo Audrius.

Niekas jam neatsakė.

— Kas eina su manim? — vėl paklausė Audrius.

Kai niekas nėjo priekin, Audrius pradėjo šaipytis iš jų. Pagaliau ir kiti išidrašino. Atidarė sunkius vartus. Takelis buvo sutrūkęs ir apaugęs žolėmis. Pamažu jie artėjo prie durų. Tomas pirmas užlipo laiptais. Jie sugirgždėjo, ir visi krūptelėjo.

— Aš bijau, — sakė Viktoras, — eikim namo.

— Ne! — atšovė Audrius.

Kai visi įėjo į prieangį, Audrius priėjo prie durų. Pamažu atidarė duris ir įėjo į vidų. Durys staiga užsidarė.

— Tai vėjas! — sakė Tomas. — Aš manau...

Viduj buvo visai tamsu. Visi drebėjo manydami, kad koks nors gyvulys juos sudraskys. Staiga pasigirdo žingsnių aidas. Pamažu kažkasėjo artyn. Berniukai sustingo. Nė vienas negalėjo pajudėti. KLUNK! KLUNK! Arčiau ir arčiauėjo garsai. Staiga pasigirdo bėgančio gyvulio žingsniai. Tomas negalėjo išlaikyti ir, rėkdamas, išbėgo į lauką. Jo draugai bėgo kartu. Pribėgę vartus, juos užtrenkė ir vėl slėpėsi už krūmų.

Kosėdamas ir springdamas, Audrius klausė:

— Kas ten buvo?

— Aš nežinau. Turbūt, koks nors laukinis gyvulys, — pasakė Viktoras.

Arba koks nors piktas sutvėrimas, — spėliojo Vytas.

Staiga sugirgždėjo durys. Visų akys nukrypo į namo pusę. Pamažu išėjo tamsi figūra.

— Bėkim! — sušuko Tomas.

— Aš noriu pamatyti, kas ji tokia, — sakė Audrius.

Sugulę ant žemės, berniukai stebėjo figūrą. Ji turėjo dvi kojas ir labai pasišiaušusius plaukus.

— Ta baidyklė kažką turi su savim... kažkokį žvėrį, — tarė Vytas.

Pasigirdo neaiškūs garsai.
— Jis urzgia, — išsigandęs sušnabždėjo Viktoras.
— Jei puls, turim lazdas, — padrąsino juos Audrius.
Figūra buvo jau arti vartų. Vartai baisiai sugirgždėjo ir
— išėjo mergaitė.

— Man taip smagu, kad aš ta-
ve suradau, — ji tarė savo šuny-
čiui. — Aš maniau, kad tavęs nie-
kad nebematysiu. Eikim namo!

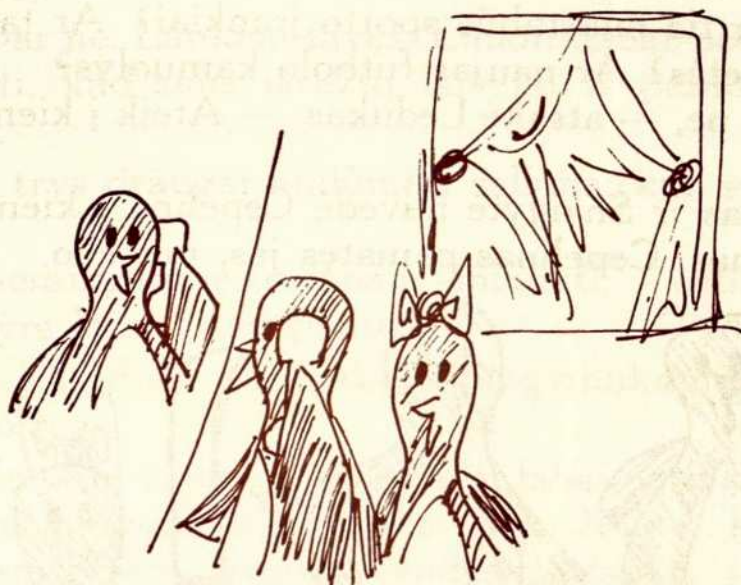
Ji greitai nuėjo gatve, vesdamasi savo šuniuką. Ber-
niukai pamažu atsikėlė ir apsidairė.

— Mes jos bijojom? — klausė Tomas.

— Gal tu bijojai, bet aš visai nebijojau! — tarė įsidrą-
sinęs Audrius.

TRYS DRAUGAI SPORTUOJA

Teta Audronė

Cepelinai, — telefonu kalbėjo Ledukas, — spėk ką! Pas mus atvažiavo tėvelių draugas.

— Tai kas, — atsakė Cepelinas. — Ar jis turi vaikučių, su kuriais mes galime žaisti?

— Ne, — tarė Ledukas, — bet jis padovanojo labai įdomių dalykų sportui Snaigytei ir man. Jeigu tavo tėveliai leis, galėsime šiandien juos išbandyti.

Dabar Cepelinui užsidegė smalsumas. Jis visaip bandė išgauti, kas tie sporto įrankiai galėtų būti. Bet Ledukas neišdavė kokios tos netikėtos dovanos. Cepelino tėveliai taip pat neprasitarė, nors ir jie žinojo.

— Pamatysi, — juokėsi mama. — Mes visi pakviesti pietums. Tada tau viskas paaiškės.

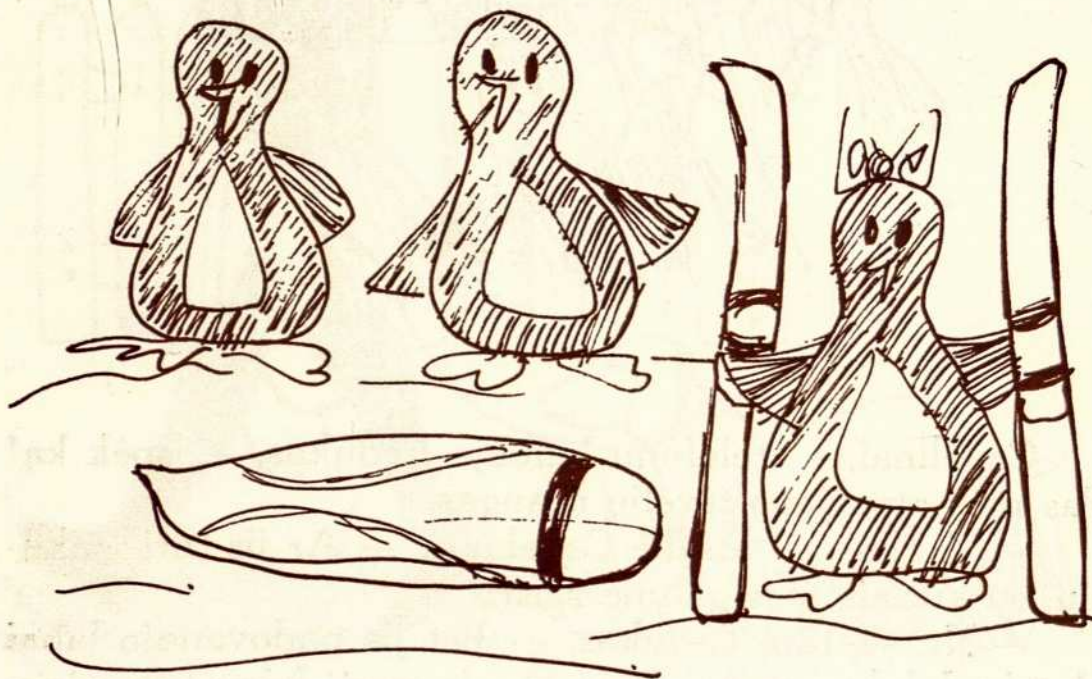
Cepelinas nekantriai laukė sužinoti, kas tie nepaprasti sporto įrankiai galėtų būti. Jis juk žinojo, kaip atrodo įvairūs kamuoliai ir mušimo lazdos... Ar čia kas nors naujo?

— Laikas į svečius! — pagaliau visus pakvietė mama. Visa šeima nuėjo į savo gerų draugų namus. Cepelinas pats pirmas nubėgo ir ėmė nekantriai klausinėti Snaigytę:

— Kur tie nuostabūs sporto įrankiai? Ar tai naujos teniso raketės? Ar naujas futbolo kamuolys?

— Ne, ne, — atsakė Ledukas. — Ateik į kiemą ir pamatysi.

Ledukas ir Snaigytė nuvedė Cepeliną į kiemą parodyti dovanas. Cepelinas pamatęs jas, nustebo.

— Ką reikia daryti su tom lentom? — paklausė jis savo draugų. Jis negalėjo sugalvoti, kaip reikia sportuoti su lentom. Jos sunkios — negali su jomis kamuolį mušti.

— Spėk kam jos naudojamos! Spėk! Spėk! — juokėsi ir šokinėjo aplinkui Ledukas su Snaigyte.

Bet Cepelinas negalėjo atspėti. Pagaliau pasidavė ir prašė, kad draugai paaiškintų.

— Tai vandens slidės, — pasakė Ledukas. — Ponas Ledinis jas atvežė Snaigytei, o man davė šią vandens slidinėjimo lentą. Ant tų lentų užlipus, tvirtai laikais už virvės, prištos prie motorinio laivo, kuris tave tempia. Labai smagu!

— Gal ir smagu. . . — susimąstė Cepelinas. — Ar jau išbandėte?

— Dar ne. Laukėm tavęs. Einam dabar pono Ledinio paprašyti, kad mus išvežtų laiveliu ir pamokytų kaip slidinėti.

Visi trys draugai nudūmė į salioną, kur suaugę kalbėjosi.

— Gerai, galime trumpam išplaukti, — sutiko svečias. — Dar yra laiko prieš pietus.

Ponas Ledinis papasakojo pingvinukams apie vandens sportus.

— Žmonių vaikams šie sportai labai patinka. O pingvinukams, manau, irgi patiks. Juk žinote, kad mums pingvinams labai lengva vandeny plaukti ir nardyti. Mums vanduo — antrieji namai!

— Taip, taip, ponas Ledini, mes visai nebijome vandens! Matysit, kaip greitai išmoksime slidinėti, — šaukė visi trys pingvinukai.

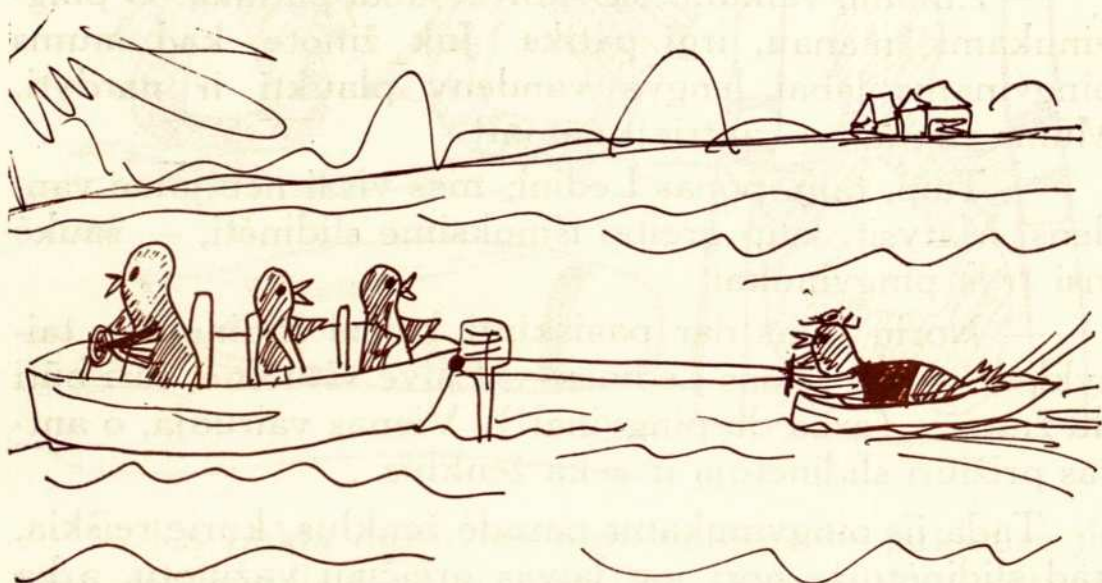
— Noriu jums dar paaiškinti kelias slidinėjimo taisykles, — tęsė ponas Ledinis. — Laive visuomet turi būti du žmonės (arba du pingvinai!). Vienas vairuoja, o antras prižiūri slidinėtoją ir seka ženklus.

Tada jis pingvinukams parodė ženklus, kurie reiškia, kad slidinėtojas nori jog laivas greičiau važiuotų, arba lėčiau, arba kad sustotų. Kitas ženklas reiškia: viskas tvarkoj!

Pagaliau, po visų aiškinimų, atėjo laikas sportą išmėginti. Snaigytė buvo drąsiausia ir pirmutinė pasisiūlė stoti ant slidžių. Ji lengvai iškilo vandens paviršiuje.

— Oi, kaip smagu!... Važiuokit greičiau! — šaukė Snaigytė.

Pamatę kad sportas nesunkus, Cepelinas su Leduku nutarė Snaigytei nepasiduoti ir patys pabandyti. Cepelinas pirmas užsilipo ant lentos. Jam atrodė, kad bus lengviau išsilaikyti. Bet — pirmus du sykius nusirito ir neiškilo.

— Vėl bandyk! Vėl bandyk! — drąsino jį Ledukas su Snaigyte.

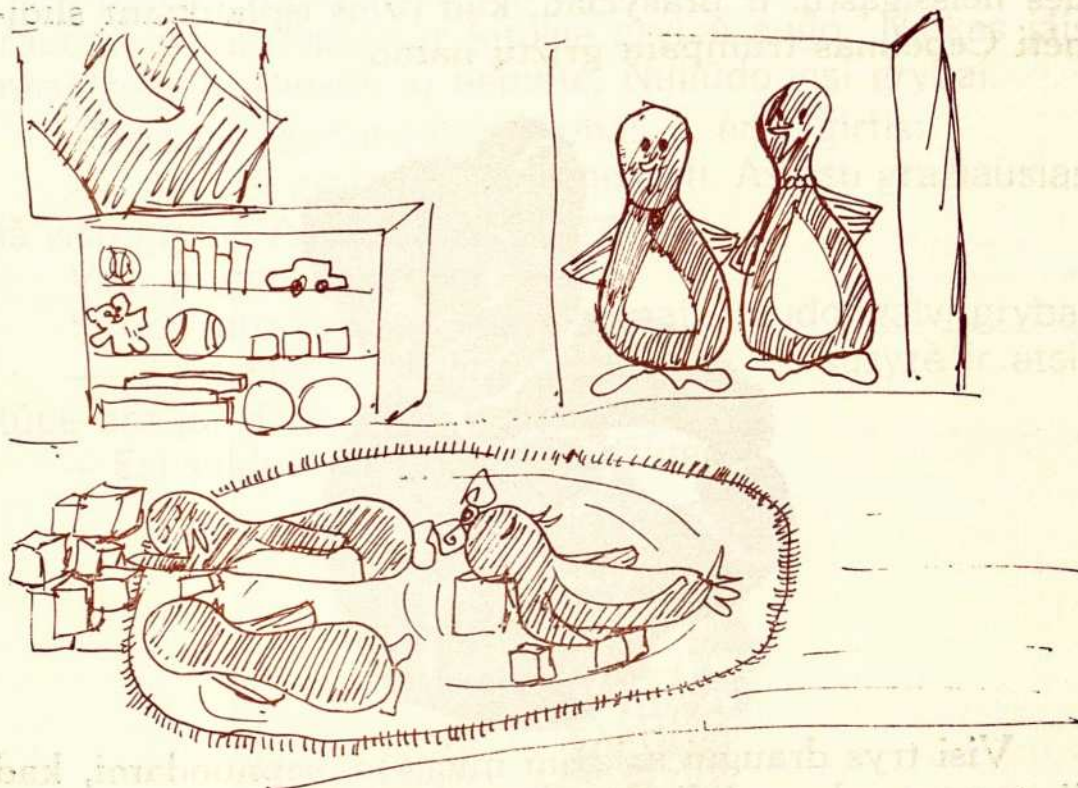
Iš trečio sykio Cepelinui pavyko. Ledukas ant lentos lengvai išmoko slidinėti, bet ant slidžių jam sunkiau sekėsi. Po kelių bandymų visi trys išmoko.

— Na, užteks, — pagaliau tarė ponas Ledinis. — Jau laikas namo pietauti.

— Ne, ne! Norim dar. Dar tik vieną sykį kiekvienam, — prašė visi trys laimingi pingvinukai.

— Gerai, bet vėliau, — juokėsi ponas Ledinis. — Aš labai išalkęs. Rytoj turėsiu visą dieną laisvą, galėsim slidinėti, kiek tik jūsų širdelės trokšta.

Pietūs buvo labai skanūs. Visi valgė daug, daug žuvinių cepelinų. Po pietų, pingvinukai nuėjo pažaisti į Leduko kambarį. Tačiau jie buvo daug labiau pavargę, negu patys manė. Vandens sportas juos gerai išvargino.

Kai Cepelino mama atėjo jį pasiimti, ji rado visus tris pingvinukus saldžiai užmigusius ant kilimo tarp kaladėlių.

— Palikite Cepeliną pas mus, — pasiūlė Snaigytės ir Leduko mama. — Rytoj juos visus vėl veš slidinėti. Tegu pernakoja čia.

— Na, gerai, — sutiko ponია Pingvinienė. — Tik aš nubėgsiu ir atnešiu Cepelino meškiuką, kad naktį pabudęs neišsigastų. Ir prašyčiau, kad prieš išplaukiant slidinėti Cepelinas trumpam grįžtų namo.

Visi trys draugai saldžiai miegojo, sapnuodami, kad jie tapo vandens slidinėjimo pasaulio čempionai.

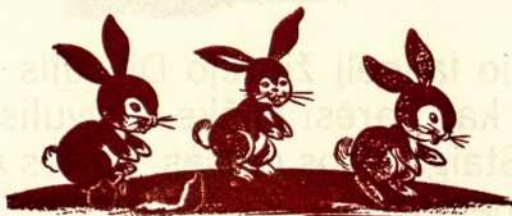
MUSMIRĖ

Vanda Vaitkevičienė

Tai buvo labai seniai. Miške išaugo labai gražus grybas. Jo kotas buvo baltas, galva raudona, baltais taškeliiais papuošta. Po kaklu turėjo mezginių apykaklę.

— Vajė, — koks gražus grybas, — stebėjosi miško paukščiai.

— Jis tikras gražuolis, — kalbėjo kiškiai, voverės ir stirnos.

Aplinkui rudagalviai baravykai, geltonos voveruškos, raudonviršiai, lepšiai ir kitokie grybai augo. Niekas jais nesidžiaugė. Niekas jų nematė. Nuliūdo visi grybai.

Pasipūtė raudongalvis grybas ir ėmė girtis:

— Jūs visi grybai niekam neverti. Aš esu gražiausias iš visų grybų. Aš esu grybų karalius.

Visi grybai ėmė verkti.

Skrido pro šalį musė. Ji pamatė raudongalvį grybą.

— Z-z-z-z-bz —tai puikus grybas, — suzyzė ir atsi-tūpė ant jo. Bapt, įgėlė ir paragavo.

— Esi saldus, skanus, — pradžiugo ji.

Išgirdo kitos musės ir — z-z-z, — dainuodamos ragavo grybą.

Visi kiti grybai verkdami skundėsi:

— Mes negražūs, niekam nereikalingi. Mes nelaimingi.

Pro debesėlio langelį žiūrėjo Dievulis į žemę. Jis pamatė ir išgirdo, kas darėsi miške. Dievulis nusišypsojo ir pamojo ranka. Staiga visos musės, kurios ragavo gražaus grybo, sukrito negyvos.

Į mišką atbėgo vaikai. Jie rinko baravykus, umedes, voveruškas, lepšius ir džiaugėsi jais.

— Žiūrėkit, koks raudonas grybas, — sušuko viena mergaitė.

— Neliesk jo. Jis visas negyvom musėm aplipęs, — sušuko berniukas.

— Jei musės nuo jo nugaišo, tai ir mes galim numirti, — nutarė vaikai. Ir visi nuo jo pasitraukė.

Ir pavadino vaikai tą grybą musmire, nes nuo jo musės miršta.

Grybų karaliu tapo baravykas. Visus grybus žmonės renka, verda ir valgo. Musmirės niekas nenori.

2. ACT GRYBAI

Kiek grybų gali rasti šiame paveiksle? Nuspalvok juos įvairiomis spalvomis. Apačioj yra kelių grybų vardai, tik raidės sumaišytos. Parašyk juos teisingai. Ratu apvesk grybus, kurie yra nuodingi.

uškervova

dėume

kasryvaba

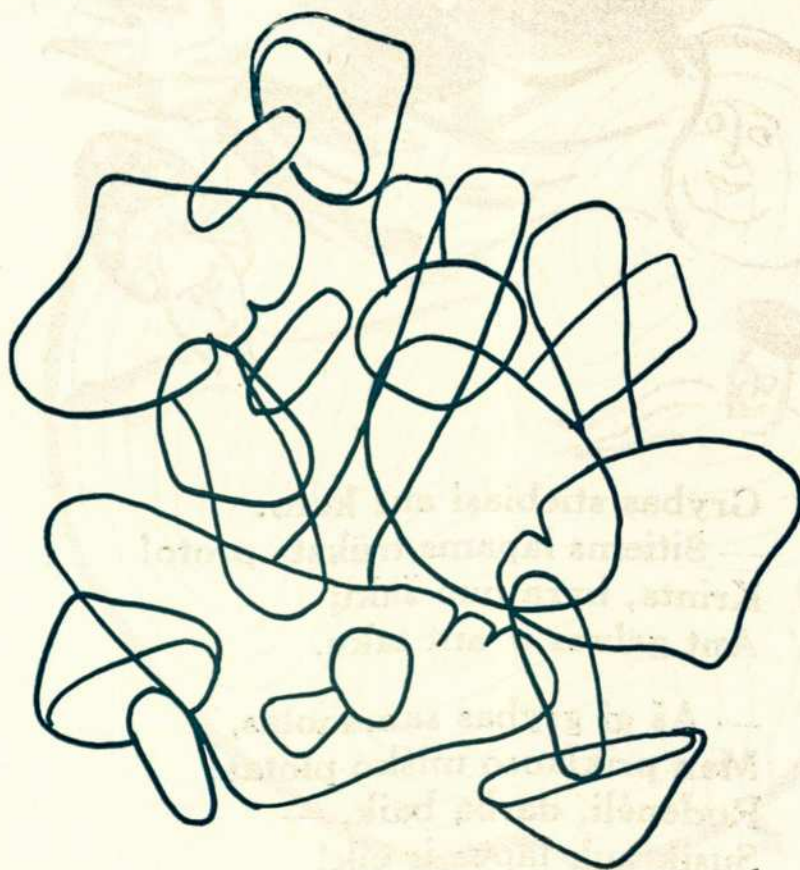
mirėsum

tismukel

šelpė

grybisnuš

dursėmė

GRYBO SKUNDAS

Albina Kašiubienė

**Kyla grybas iš po lapo,
Jam kepurė vėl sušlapo!
Geriau lapas tas kabotų,
O ne grybui galvą plotų.**

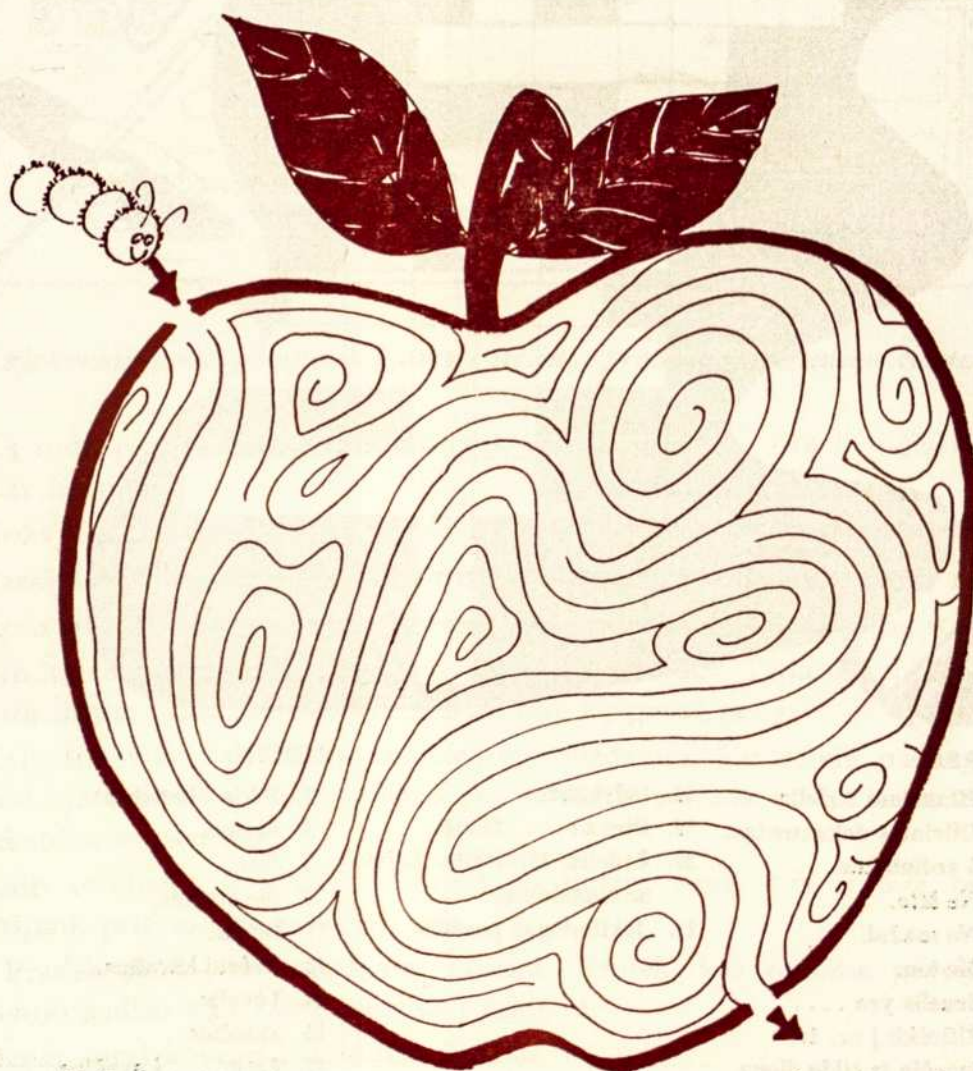
**Grybas stiebiasi ant koto:
— Šitiems lapams trūksta proto!
Krinta, byra nuo šakų
Ant galvos ir ant takų.**

**— Aš gi grybas samanotas,
Man priklauso miško plotas!
Rudenėli, darbą baik, —
Susikrauk lapus ir eik!**

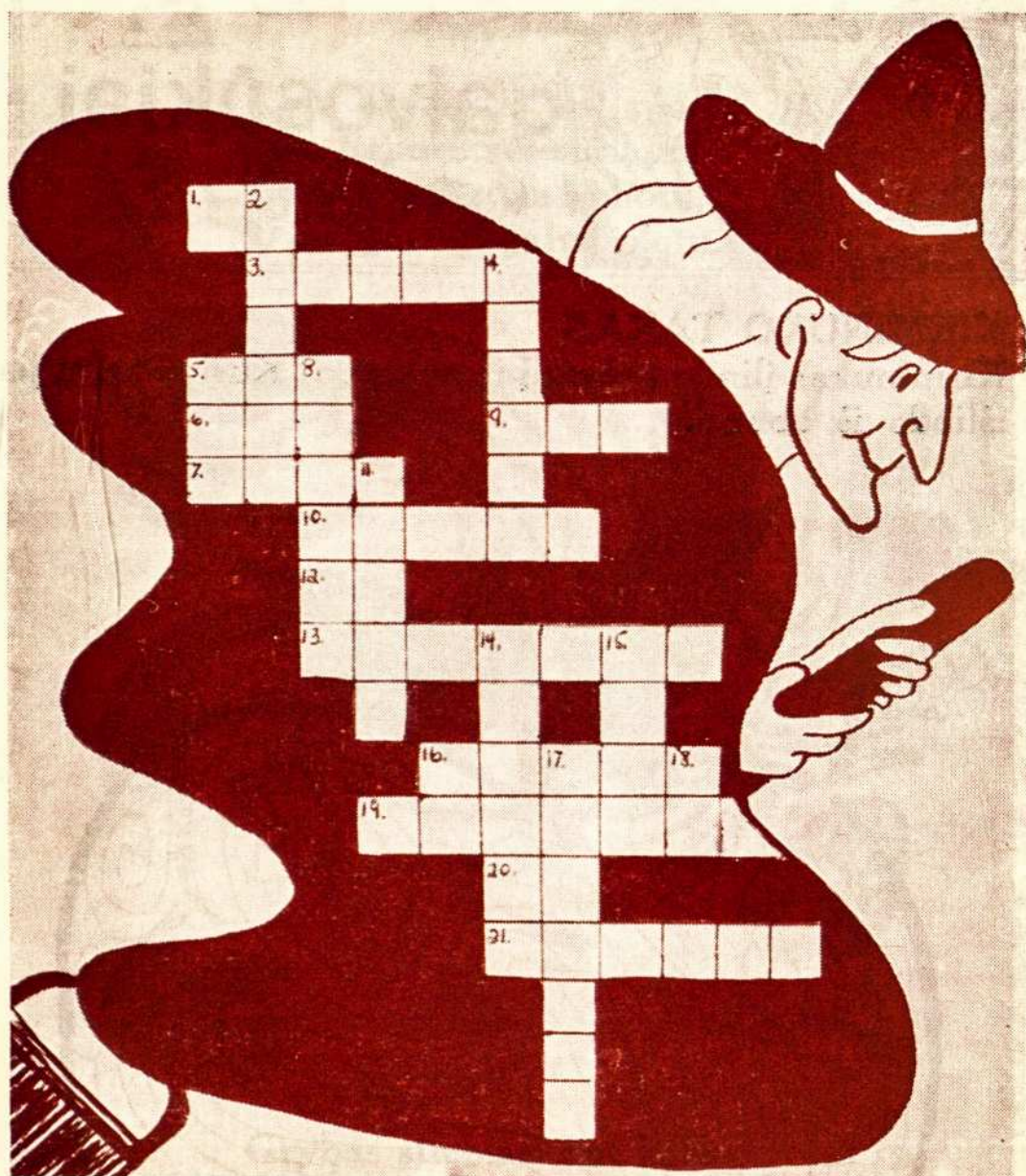

I. KIRMINUKO TAKAS

Kirminukas įlindo į obuolį ir paklydo! Kuriuo taku jis išlindo iš obuolio?

II. RAGANOS KRYŽIAŽODIS

SKERSAI:

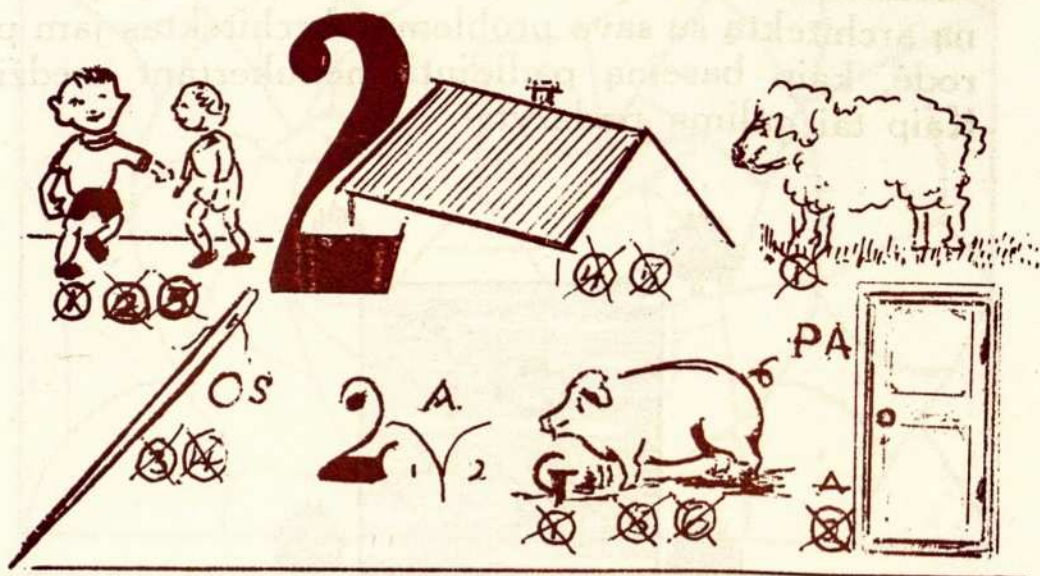
1. Klausimo žodelis.
3. Oficialus dokumentas.
5. Vardininkas . . .
6. Ne šita.
7. Ne mažai.
9. Ne ten.
10. Senelis yra
12. Žiūrėkit į nr. 1.
13. Šviečia ir šildo dieną.
16. Išdykauti.
19. Dievas . . . žemę.
20. Žodelis, išreiškias baimę ar nustebimą.
21. Iškilmingas posėdis.

ŽEMYN:

2. Pikta būrtininkė.
4. Šlama.
5. Nes.
8. Ne šlapias.
11. Doras.
14. Žvėrių karalius.
15. Tėvelis.
16. Skaičius.
17. Teta . . . į svečius.

III. ATSPĖK PRIEŽODĮ!

Iš šių paveikslų reikia sudaryti žodžius vieno gerai žinomo lietuviško priežodžio. Jame yra šeši žodžiai. Sek nurodymus apačioj ir susstatysi priežodį.

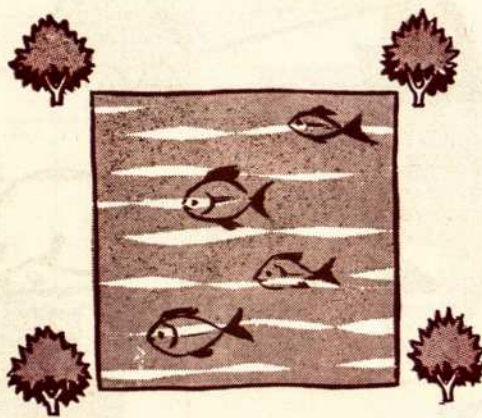

Imk kiekvieną paveiksliuką iš kairės į dešinę, pradedant viršutine eilute.

1. Ką rodo pirmas paveikslas? Išbrauk to žodžio 1-mą, 2-rą ir 3-čią raidę. Kas lieka?
2. Koks skaičius rodomas? Parašyk tą žodį.
3. Parašyk žodį, kurį parodo sekantis paveikslas. Išbrauk 4-tą ir 5-tą raidę.
4. Koks gyvulys čia rodomas? Išbrauk 1-mą raidę ir laikyk likusias tris.
5. Pro ką veriamas siūlas? Pridėk dvi nurodytas raides. Tada išbrauk žodžio 4-rtą ir 5-tą raidę. Sujunk kas liks su tuo, ką gavai nr. 4.
6. Kaip lietuviškai vadiname matematikos uždavinį, kai reikia padauginti skaičių? Paimk to žodžio pirmas tris raides ir prijunk raidę, kurią matai sekančiame paveiksle.
7. Kaip vadiname šį gyvulį? Išbrauk to žodžio 1-mą, 5-tą ir 6-tą raidę. Prijunk prie to, ką gavai nr. 6
8. Pradėk su dviem nurodytom raidėm. Pridėk, kas rodoma paveiksle. Naujo žodžio 2-rą raidę pakeisk į raidę A.
9. Dabar surašyk visus priežodžio žodžius.

IV. STATYBOS PROBLEMA

Ar būtum geras architektas-ė? Pabandyk išspręsti šią problemą. Vienas žmogus turėjo žuvims baseiną savo kieme. Jis norėjo tą baseiną dvigubai padidinti. Keturiuose baseino kampuose buvo pasodinti gražūs medžiai, kurių jis nenorėjo nukirsti. Jis nuėjo pas vieną architektą su savo problema. Architektas jam parodė, kaip baseiną padidinti, nenukertant medžių. Kaip tai galima padaryti?

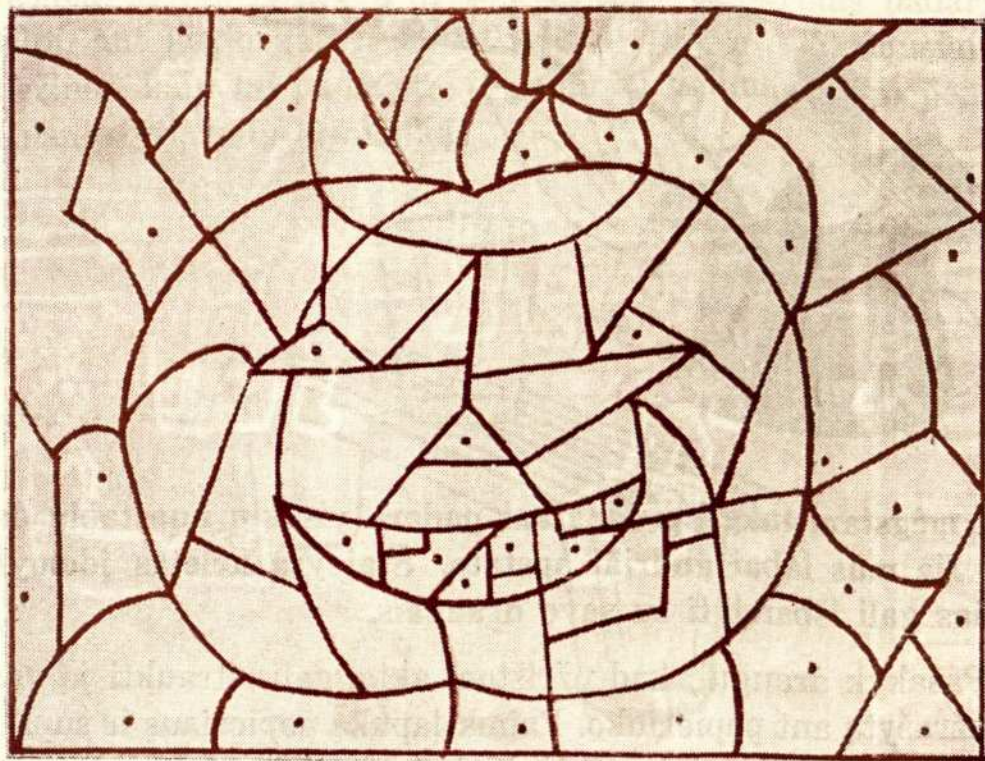
V. RAGANOS MİSLĖS

1. Sykį už stogą didesnis,
Sykį už pelę mažesnis;
Žalias kaip žolė,
Saldus kaip medus...
2. Vos gimęs, daug žino.
Per metus — paseno,
Nieko neišmano...
3. Dieną miega, naktį budi,
Pliką galvą žemei rodo.

(Galvosūkių atsakymai psl. 23)

Juoda spalva nuspalvink visur, kur pažymėta tašku. Ar gali atspėti, kas čia bus?

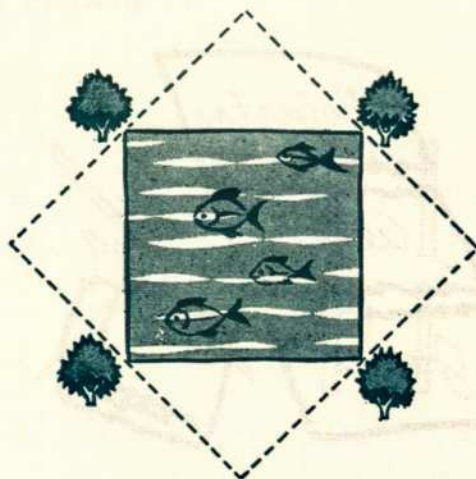

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II. RAGANOS KRYŽIAŽODIS — Skersai: 1. ar, 3. aktas, 5. kas, 6. ana, 7. daug, 9. čia, 10. senas, 12. ar, 13. saulutė, 16. dūkti. 19. sutvėrė, 20. ai, 21. seimas. Žemyn: 2. ragana, 4. siaučia, 5. kad, 8. sausas, 11. geras, 14. liūtas, 15. tėtė, 16. du, 17. kviečia.

III. Kai du stos, visados daugiau padarys.

IV.

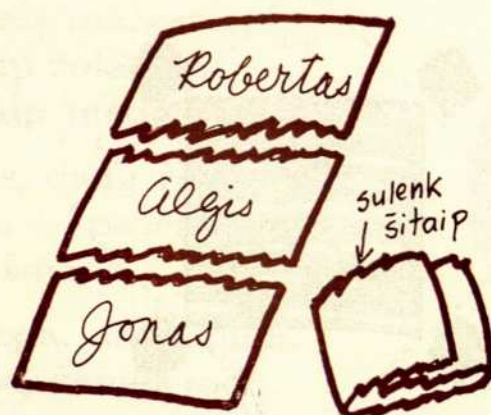

V. 1. kriaušė, 2. kalendorius, 3. mėnulis.

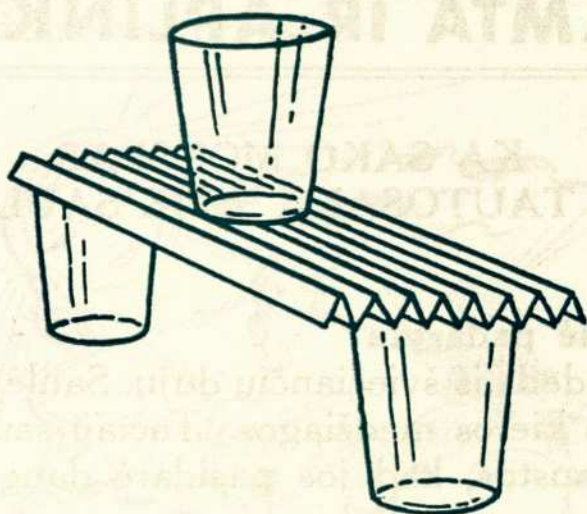

Visi mėgstam magiką. Magikai padaro visokių nuostabių dalykų. Jie mus labai gudriai apstato. Štai yra keletas įdomybių, kurias gali išbandyti su savo draugais.

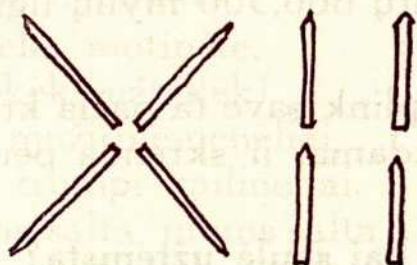
1. Pasakyk draugui, kad užrištom akim gali ištraukti jo vardą užrašytą ant popieriuko. Paimk lapuką popieriaus ir suplėšyk į tris dalis. Vidurinę gabalą duok draugui (su dviem nuplėštais kraštais) ir liepk užrašyti savo vardą. Ant kitų dviejų gabaliukų užrašyk kitus du vardus. Visus gabaliukus sulenk, kaip čia parodyta. Tada sumesk į kepurę ir ištrauk. Ištrauksi teisingai, nes pirštais gali pajusti abu nuplėštus kraštus!

2. Pastatyk tris stiklus ant stalo ir lapą popieriaus, paprasto, nelabai storo. Pasakyk draugui, kad iš popieriaus padarytų tiltą, ant kurio gali pastovėti viena stiklinė. Tikriausiai jis nežinos, kaip tai padaryti. O padaryti galima šitaip: popieri sulankstyti, kaip armoniką!

3. Sudėk kelis degtukus arba dantų krapštukus taip, kad jie sudarytų romėnišką skaičių 12. Paskui nurodyk draugui, kad jis tau parodytų, jog pusė to skaičiaus yra ne 6, o 7! Padaryti reikia taip: nuimk 4 apatinius pagaliukus (bus pusė!) ir gausi romėnišką skaičių 7!

KĄ SAKO MOKSLAS IR TAUTOSAKA APIE SAULĘ?

1. Iš ko saulė padaryta?

Saulė susideda iš šviečiančių dujų. Saulėje nėra žemės, nei jokios kietos medžiagos. Tačiau saulės dujos yra taip suspaustos, kad jos pasidarė daug tirštesnės už mūsų žemę, ar už kokią kitą mums atrodančią kietą medžiagą.

2. Ar saulė toli nuo mūsų?

Saulė yra apie 92,800,000 mylių nuo žemės. Gana toli, ar ne? Jei ji būtų arčiau, mes sudegtume, o jei būtų toliau, sušaltume. Dabar mums jos atstumas kaip tik!

3. Kokio saulė didumo?

Jei apvestum virvę aplink saulės vidurį, ją ištiesus ir pamatavus, būtų 866,500 mylių ilgio.

4. Ar saulė juda?

Saulė sukasi aplink save ta pačia kryptimi kaip mūsų žemė. Besisukdama, ji skrenda per erdves 12 mylių per sekundę.

5. Kas atsitinka, kai saulė užtemsta?

Kartais pasitaiko, kad mėnulis atsiduria tarp žemės ir saulės. Tada saulė atrodo lyg juoda, nes mėnulis ją užstoja ir žemėn meta savo šešėlį.

6. Kaip saulė padaro vaivorykštę?

Kai saulės spinduliai atsispindi lietaus lašeliuose, jos balta šviesa suskyla į septynias spalvas: raudoną, oranžinę, geltoną, žalią, mėlyną, violetinę ir rusvai melsvą. Vaivorykštė pasirodo priešingoje dangaus dalyje, negu saulė šviečia. Juo aukščiau saulė danguje, juo mažesnė vaivorykštė.

7. Kodėl lietuvių tautosakoje saulė vadinama motina?

Kai kurių (daugumos) tautų tautosakoje saulė yra vyriškos giminės, o lietuvių kalba — moteriškos. Yra daug lietuviškų pasakų, kuriose Saulė ir Mėnulis yra vedusių pora. Mėnulis yra vyras, Saulė — žmona ir motina, o žvaigždės — jų vaikai. Užrašyta daug piemenėlių dainų, kuriose saulė vadinama motinėle ir jos prašoma šviesos ir šilumos:

Saulele, motinėle,
Užtekėk, užtekėk!
Mes maži piemenėliai,
Mūs trumpi kailinėliai,
Mums šalta, mums šalta...

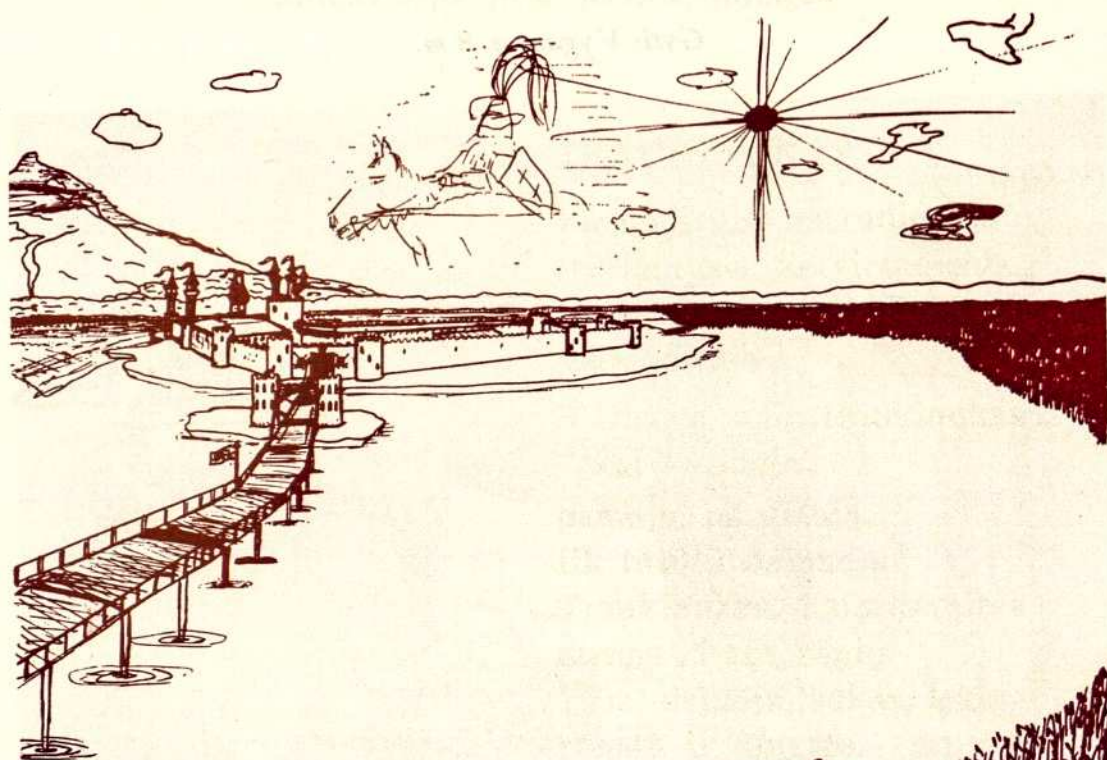

8. Kokių dar yra įdomių liaudies padavimų apie saulę?

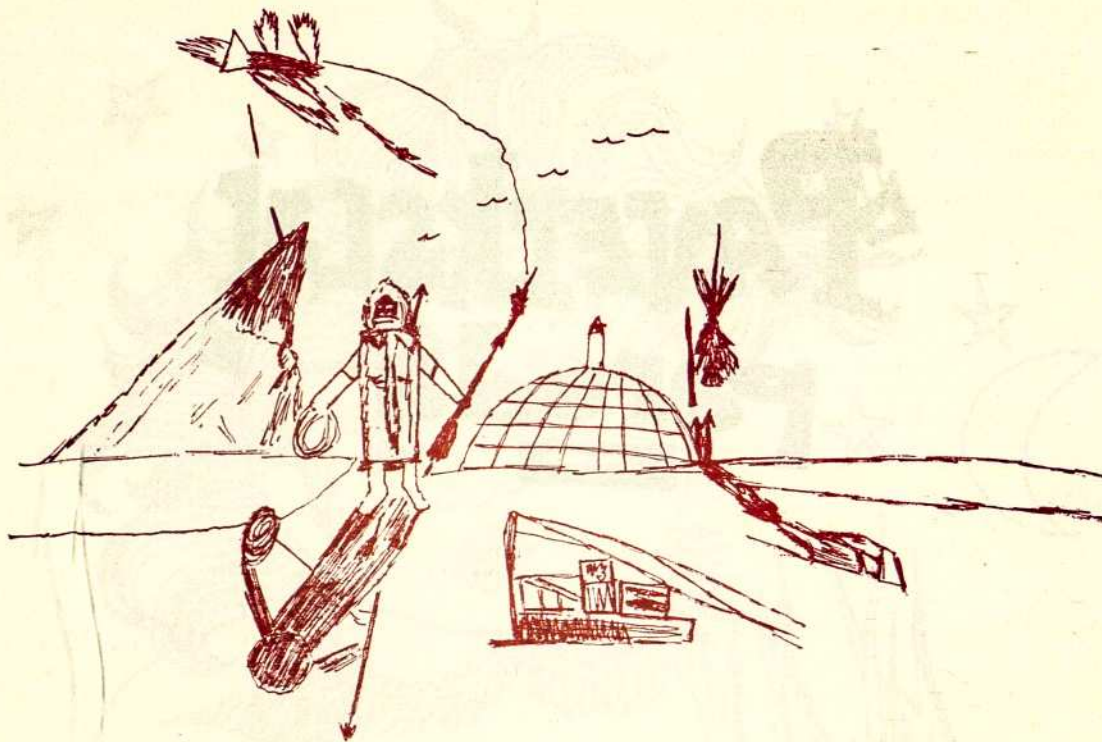
Senovėje buvo daug įdomių liaudies padavimų apie saulę. Ūkininkams saulė buvo labai svarbi, todėl saulės užtemimas buvo laikomas didele nelaime. Seniau žmonės nežinojo užtemimo priežasties, ir todėl savaip tą įvykį aiškino. Pavyzdžiui: saulės užtemimas tai velnio galybės ženklas; velnias užkiša uodegą tarp saulės ir žemės, kad žmonės nematytų saulės ir nejautų jos šviesos ir šilumos; ragana miegodama apsisiverčia ant kito šono ir savo apsiausto kraštu uždengia saulę.

PAVEIKSLŲ paroda

Darius Udrys 13m.

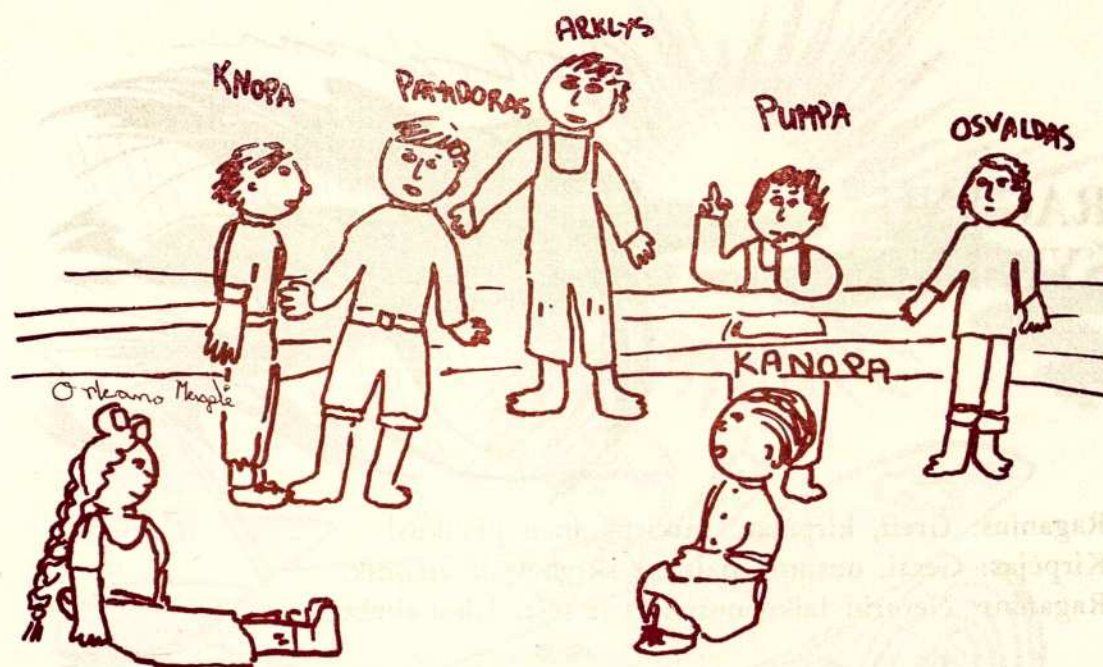
Darius Udrys, 13 m.
Jackson, Michigan

Gytis Vygantas, 8 m.

Antanas Sadūnas, 10 m.

*Gatvės berniuko nuotyčiai: Gauja turi susirinkimą.
Baltija Udrytė, 10 m., Jackson, Michigan*

TRAUKINUKAS

Pirmadienis, antradienis,
trečiadienis, ketvirtadienis,
penktadienis, šeštadienis,
sekmadienis...

Dienos, kaip traukinukas,
kai važiuoja:

pamoja, nesustoja,
tik tūtūtū dainuoja.

Traukinukas, kaip savaitės
dienos... ant bėgių.

Ūžia, dejuoja, sukas, lekia,
rūksta ir dingsta.

*Lina Augiūtė
Chicago, IL*

RAGANŲ ŠYPSENOS

Raganius: Greit, kirpėjau, nukirpk man plaukus!

Kirpėjas: Gerai, nusiimk paltą ir skrybėlę ir atsisėsk.

Raganius: Neturiu laiko nusivilkt ir sėst, labai skubu!

I Ragana: Kur tu norėtum atsidurt — danguj ar pragare?

II Ragana: Aš visad mėgau keliaut, norėčiau ir ten ir ten apžiūrėt...

Ragana: Hmmm... kas čia labiausiai tiktų nešioti Raganų Karalienės vainiką?... Tai labai didelis dalykas!

Raganėlė: Jeigu toks jau didelis, reikia raganos su didele galva!

Kvaila ragana: Aš visai savęs nesuprantu. Kai atsistoju ant galvos, kraujas subėga į galvą, bet kai šiaip sau stoviu, kraujas nesubėga į kojas. Kodėl?

Išmintinga ragana: Labai paprastai, tavo kojos nėra tuščios!

I Ragana: Ar eisi į didelį raganų balių ryt vakare?

II Ragana: Gaila, bet šiandien skubiai turiu į Kiniją nuskrist.

I Ragana: Taigi — ir manęs nepakvietė!

Raganaitė: Čia raganų mokykloj turim labai gerai mokėti raganų istoriją. Tu ten kampe, kas įvyko 1111 metais?

Raganiukas: Ogi tada gimė Didysis Raganius.

Raganaitė: Gerai. O kas įvyko 1116 metais?

Raganiukas: Hmmm... ogi Didysis Raganius šventė savo penktą gimtadienį.

Kartą piktas raganius pasikinkė asilą, įsėdo į vežimą ir norėjo greit važiuoti. — Greičiau, asile, pajudėk, arba gausi botagu.

Asilas stovi ir nejuda. Raganius sėdi vežime ir rėkia:

— Po šimts juodų kačių! Jei nepajudėsi, imsiu ir suvažinėsiu tave!